

NOVOMESTSKÝ SPRAVODAJCA

1/2021
Január 2021

42. ročník | ISSN 1338-8223 | MK SR - EV 3966/10

Novoročný príhovor

Drahí spoluobčania,

dovoľte mi, aby som Vám na začiatku roka 2021 zaželel všetko najlepšie, veľa zdravia, šťastia a úspechov v osobnom aj pracovnom živote a zároveň mi dovoľte, aby som vyjadril nádej, že tento rok bude lepší a pokojnejší, ako ten minulý.

Vážení spoluobčania, pri bilancovaní uplynulého roka by som veľmi rád vymenoval úspechy, ktoré naše mesto opäť dosiahlo, ale musím myslieť na skutočnosť, že sme sa práve rozlúčili s rokom, ktorý bol pre nás všetkých neuveriteľne ťažký. Ťažký nielen pre nás, obyvateľov nášho mesta, ale bohužiaľ aj pre celé Slovensko, celý svet. Do našich životov kruto a bezohľadne zasiahol nepriateľ, ktorý nám ukázal svoju ničivú silu. Ukázal nám, že napriek pokroku vedy a výskumu, si zrazu nevieme poradiť, sme maličkí a slabí. Ukázal nám, že to nie sme my, kto diktuje podmienky. Museli sme zatvoriť mnohé inštitúcie, školy. Zostali sme odkázaní jeden na druhého, na našu vzájomnú pomoc, solidaritu. Neboli sme vôbec pripravení na skutočnosť, že z rodičov sa na dlhé mesiace stali nielen živitelia rodín, ale zároveň učitelia, že museli zo dňa na deň hľadať možnosť, kam s deťmi, keď sa zatvorili aj materské školy. Museli sme sa naučiť žiť v podmienkach, keď zrazu obyčajné podanie ruky bolo hrozbou, keď každé potenciálne stretnutie so známymi, či neznámymi

znamenalo možnú nákazu. Ale skutočnosť, že sme mnohí mali zrazu viac času, nás naučila žiť možno o niečo kludnejšie a pokojnejšie, naučila nás, že veci samozrejme nie sú až také samozrejme. Dostali sme však aj priestor na zamyslenie sa, zistili sme, že napriek ťažkej situácii máme stále silu pomôcť, stále nám záleží na každom jednom človeku. Chcem preto poďakovať všetkým, ktorí pomohli. Nielen v rámci svojej práce, ale všetkým, ktorí svojou ochotou, ohľaduplnosťou a spolupatričnosťou ne nechali bezmenného človeka v núdzi.

Drahí spoluobčania, ja sám som v situácii, ktorá je pre mňa nová. O svetových pandémiech sme sa doteraz dozvedali len z kníh dejepisu, alebo zdravotvedy, či sme niečo zachytili v masmédiách. Teraz ju zažívame na vlastnej koži so všetkými tragickými dôsledkami, ale už aj s novou nádejou v podobe očkovacej vakcíny. Na prahu nového roka chcem preto vyjadriť nádej, že rok 2021 bude rokom, keď sa opäť začneme viac usmievať, keď sa do našich životov vráti radosť, pohoda a najmä zdravie. Spoločne nám všetkým želám, aby obyčajné ľudské hodnoty, ktoré sme sa znova naučili vyznávať, nikdy nestratili na svojej váhe a aby tá, už spomínaná ohľaduplnosť a spolupatričnosť bola našou neoddeliteľnou súčasťou. Ešte raz veľa zdravia a šťastia.

Jozef Trstenský, primátor mesta

foto: Viliam Polák

Krátke
správy
z mesta
a MsZ

str. 2 a str. 4

Informácie
o odpadoch
a BIO odpadoch

str. 2-3

Z minulosti
nášho
mesta

str. 4

Krátke správy z mesta

Vzhľadom na náročnosť situácie vás žiadame o dodržiavanie nasledovných pokynov v Dome smútku:

Vstup max. 2 osoby do priestorov DS k vybaveniu smútočného obradu. Vstup až po vyzvaní pracovníčky.

- dodržujte všetky epidemiologické opatrenia - dezinfekcia rúk, rúško, odstup
- žiadne iné úkony okrem vybavenia smútočného obradu nebudú v týchto dňoch v DS vybavované.

Pracovná doba: 7:15 - 11:15 hod. | 12:00 - 14:45 hod.

Nemocnica s poliklinikou v našom meste (NsP) vykonávala bezplatné testovanie na COVID-19 antigénovými testami v ext. priestoroch pri svojej budove.

NsP bola reprofelizovaná na COVID-ovú. Má zriadených 60 lôžok pre pacientov infikovaných koronavírusom. **Z dôvodu zabezpečenia poskytovania zdravotnej starostlivosti NsP personálne nie je schopná prevádzkovať MOM!**

Mesto v spolupráci so spoločnosťou Ako zachrániť život s.r.o. zriadila MOM na Námestí slobody (budova na rohu námestia a Komenského ulice). MOM je v prevádzke od pondelka 28. 12. 2020.

Zdroj a foto: TSM | Spracovala: Tatiana Brezinská

Základné informácie k vývozu odpadu pre rok 2021.

Distribúovaný leták TSM obsahuje okrem harmonogramu vývozu ZKO aj tieto informácie:

- BIODPAD - prečo triediť, čo patrí do nádoby na bioodpad, zásady pre správne nakladanie s odpadom
- harmonogram pristavenia VOK pre OBJEMNÝ ODPAD
- harmonogram zberu NEBEZPEČNÉHO ODPADU
- harmonogram zberu BRO
- Prekládková stanica - informácie o prevádzkovej dobe, druhy odpadu ktoré je možné tu odovzdať.
- Zberový dvor - informácie o prevádzkovej dobe, druhy odpadu ktoré je možné tu odovzdať na recykláciu.

Aktuálne informácie nájdete na webe TSM. Informačný materiál je taktiež k stiahnutiu vo formáte pdf na webe TSM.

HARMONOGRAM VÝVOZU KOMUNÁLNEHO ODPADU pre rok 2021.

Do nádob na komunálny odpad je zakázané ukladať:

- zložky KO, pre ktoré je v príslušnej oblasti mesta zavedený triedený zber v zmysle triedeného zberu KO (sklo, papier, plasty)
- objemný odpad, drobný stavebný odpad, odpad zo záhrad a parkov.
- odpad s obsahom škodlivín, odpad s obsahom horľavých látok (napr. popol, sadze a pod.),
- hygienicky a epidemiologicky závažný odpad (napr. telá úhynutých zvierat a pod.),
- fekálie z chovu hospodárskych zvierat, veľkých exotických a voľne hližících zvierat,
- tekutý odpad, ktorý môže poškodiť zberové zariadenie, znečistiť komunikáciu.

Ulice: O. Plachého, Severná, Royova, Hečkova, Kukučínova, Tajovského, Klčové, Robotnícka, Košíkarska, Ružová, Slovanská, Čulenova, Izbičká, Záhradná, Kvetinová, Sadová, Odborárska, Beckovská, Riečna

	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
po	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
ut	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
str	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
štv	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
pi	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
so	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
	Júl	August	September	Október	November	December
po	6 13 20 27	3 10 17 24 31	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
ut	7 14 21 28	4 11 18 25	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
str	8 15 22 29	5 12 19 26	8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
štv	1 8 15 22 29	4 11 18 25	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
pi	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
so	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
ne	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

■ - vývoz zmesového komunálneho odpadu ZKO
 ■ - vývoz biologicky rozložiteľného odpadu BRO

Ulice: Brigádnická, Lipová, Vysoká, Vinohradnícka, Letná, Stredná, Slnecná, Bočná, Krátka, Malá, Jarná, Krajná, Železničná, Zelená, Tichá, Dolná, Južná, S. Jurkoviča, Budovateľská, M. Rázusa, Krčméryho, kpt. Nálepku, Fándlyho, Čachtická, Piešťanská

	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
A po	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
A ut	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
A str	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
A štv	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
A pi	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
A so	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
A ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
	Júl	August	September	Október	November	December
A po	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
A ut	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
A str	7 14 21 28	4 11 18 25	8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
A štv	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
A pi	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
A so	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
A ne	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

■ - vývoz zmesového komunálneho odpadu ZKO
 ■ - vývoz biologicky rozložiteľného odpadu BRO

MY RECYKLUJEME

Ulice: Jánošíkova, Šafárikova, Kuzmányho, Javorinska, Športová, Kamenná, Poľovnická, Lesnícka, Šoltésovej, Sasinkova, Langsveldova, Jesenského, M. Chrásteka, Škultétyho, Nová, Bajzova, Jilemnického, Bernolákova, Bratislavská, Svätoplukova, Fr. Kráľa, Hviezdoslavova, Stromová, Štúrova, Gen.Institutorisa, Moyzesova, Riznerova, A.Dubčeka, Pyšného, V.Bilčíka

HARMONOGRAM vývozu zmesového komunálneho odpadu pre rok 2021

	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
po	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
ut	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
st	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
štv	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
pi	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
so	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27

	Júl	August	September	Október	November	December
po	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
ut	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
st	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
štv	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
pi	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
so	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
ne	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

- vývoz zmesového komunálneho odpadu ZKO
 - vývoz biologicky rozložiteľného odpadu BRO

Ulice: Poľná, Mlynská, Mostová, Tehelná, Mnešická, Srnianska, Bzinská, M.Đuržu, J. Bernovského, Pri Klanečnici, Tušková, Turecká, Haluzická, Bohuslavická, Bošacka, Pri záhradách, Pod zvoncou

HARMONOGRAM vývozu zmesového komunálneho odpadu pre rok 2021

	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
po	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
ut	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
st	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
štv	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
pi	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
so	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27

	Júl	August	September	Október	November	December
po	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
ut	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
st	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
štv	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
pi	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
so	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
ne	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

- vývoz zmesového komunálneho odpadu ZKO
 - vývoz biologicky rozložiteľného odpadu BRO

Ulice: Inovecká, kpt. Uhra, Benkovam Kmeťova, Malinovského, Vajanského, Holubyho, J. Gábrisa, P. Matejku

HARMONOGRAM vývozu zmesového komunálneho odpadu pre rok 2021

	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
po	4 11 18 25	1 8 15 22	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
ut	5 12 19 26	2 9 16 23	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
st	6 13 20 27	3 10 17 24	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
štv	7 14 21 28	4 11 18 25	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
pi	1 8 15 22 29	5 12 19 26	5 12 19 26	9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
so	2 9 16 23 30	6 13 20 27	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
ne	3 10 17 24 31	7 14 21 28	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27

	Júl	August	September	Október	November	December
po	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
ut	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
st	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
štv	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
pi	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
so	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
ne	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26

- vývoz zmesového komunálneho odpadu ZKO
 - vývoz biologicky rozložiteľného odpadu BRO

DÔLEŽITÉ INFORMÁCIE PRE OBYVATELOV

Prečo triediť bioodpad?

- Výrazne znižujeme množstvo odpadu uloženého na skládku**
Bioodpady sú váhovo najväčšou zložkou komunálneho odpadu. Pri skládkovaní má bioodpad nedostatok kyslíka na rozklad, čím vznikajú plyny, ktoré zapáchajú a poškodzujú zdravie ľudí a ozónovú vrstvu Zeme.
- Vyrábame kompost – organické hnojivo**
Pri kompostovaní premeníme kontrolovanými a riadenými postupmi bioodpad na hodnotné organické hnojivo - kompost, ktoré vrátime späť do pôdy.

Čo patrí do nádoby na bioodpad?

- záhradný bioodpad - listie, tráva, vypletá burina, jemné vetvičky (väčšie treba rozsekať, podrvíť),
- izbové kvety, rezané kvety (bez spojovacích drôtov, stúh a ostatného dekoratívneho materiálu),

- odpady z čistenia ovocia a zeleniny a ich všetky zvyšky,
- opadané ovocie, nie však v hnilobnom rozklade,
- stromová kôra, hobliny, piliny, štiepka z dreva.

Čo nepatrí do nádoby na bioodpad?

- zvyšky jedál, tekuté zložky bioodpadu (polievky a omáčky), jedlé oleje
- mäso, kosti, koža, uhynuté zvieratá a exkrementy biologicky nerozložiteľné odpady,
- sklo, plasty, papier, nebezpečné odpady, ostatný komunálny odpad, stavebný odpad.

Zásady pre správne nakladanie s nádobou na bioodpad.

o Veko nádoby nechávajme zatvorené.

Zabráni sa tak prístupu hmyzu.

o Okraj nádoby udržujme v čistote.

Najmä v lete je vhodné očistiť okraj nádoby octom. Zabráni sa tak vzniku zápachu a nádoba je tiež nezaujímavá pre hmyz.

o Nádobu na bioodpad umiestnime v tieni.

Znižuje sa tak riziko tvorby zápachu a liahnutiu lariev hmyzu.

o Suchšie bioodpady prevrstvujeme s vlhkejšími.

Bioodpady v nádobe v žiadnom prípade nestláčajme, ale snažme ich uchovávať nakyprené.

o Ak sa nám zdá, že bioodpad v nádobe začína zapáchať, môžeme ho zasypať vápnom, poprípade zeminou, premiešať s listím.

UPOZORNENIE !!!

Informácie ohľadom zberu biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu /tzv.BRKO/ budú uverejnené dodatočne po vydaní vykonávacích vyhlášok.

Podrobnejšie informácie o nakladaní s odpadom nájdete na našich webových stránkach:

Facebook: Technické služby mesta NMnV

tsm@tsmnm.sk ; info@tsmnm.sk; www.tsm.nove-mesto.sk

tel.: 032/285 61 26

Zmena termínov vyhradená, o prípadnej zmene uvedených termínov budú obyvatelia informovaní na stránke www.tsm.nove-mesto.sk, mestským rozhlasom, prípadne TV Pohoda.

✓

KUCHYNSKÝ ODPAD

**TUHÉ A TEKUTÉ ZVÝŠKY
STARÉ ZAVÁRANINY, OMÁČKY
POTRAVINY PO ZÁRUKU,
ODPAD Z ČISTENIA POTRAVÍN
POKAZENÉ OVOCIE, ZELENINA
MÄSO, RYBY, MLIEKO, VAJCIA
CHLIEB, PEČIVO, KÁVA, ČAJ**

NIE

X

AKÉKOĽVEK OBALY

**PAPIEROVÉ, UMELE, LEPENKA
ZELENÝ ODPAD ZO ZÁHRAD
TRUS DOMÁCIH ZVIERAT
OBSAH VYSÁVAČA, CIGARETY, KOSTI**

Dvanáste riadne zasadanie MsZ

František Mašlonka, viceprimátor

sa uskutočnilo 8. decembra 2020 v zasaďačke na Palkovičovej ulici. Rokovanie prebiehalo podľa chváleného programu zasadania.

MsZ na svojom zasadnutí schválilo uznesením:

č.267/2020-MsZ predĺženie podnájmu nebytových priestorov (NP) na 5 rokov za nezmenených podmienok podnájmomcom:

- Roman Ozogány, Ul. Matice slovenskej 27, 911 01 Trenčín, IČO: 40497534,
- Viera Mitanová VM-knihy, Považská 1978/2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 46831575,
- Peter Maršálek – Maršálek, Považská 4,915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 30033454,
- Mgr. Viliam Polák a Mgr. Eva Harmadyová, Ul. Obrancov mieru 3, 915 01 Nové Mesto nad Váhom,
- Xénia Sedláková, 916 25 Potvorice 131, IČO: 30034388 a Anna Pavlovičová – DOMINA, Športová 12, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 34488839,
- FDS spol. s r.o., Klčové 39, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36320757,
- Janesy s.r.o., Mnešická 79/2253, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 46468455,
- ME-TRADEX s.r.o., Severná 193/25, 915 01 Nové Mesto nad Váhom,
- Peter Masár – Hudobné nástroje, Kríž nad Váhom 120, 916 26 Považany,
- BOLTON s.r.o., Ul. J. Kréna 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36295906.

č.268/2020-MsZ prevod vlastníctva pozemku zastavaného stavbou vo vlastníctve žiadateľa p. Slavka Pevalu o výmere 426 m²,

č.269/2020-MsZ prevod vlastníctva pozemku o výmere 75 m² pani Eleonóre Brázdilovej,

č.270/2020-MsZ zriadenie vecného bremena ochranného pásma práva uloženia inžinierskej siete – distribučného rozvodu NNN na pozemkoch vo vlastníctve mesta pre Ing. J. Skovajsu,

č.271/2020-MsZ zriadenie vecného bremena ochranného pásma práva

uloženia inžinierskej siete – distribučného rozvodu NNN na pozemkoch vo vlastníctve mesta pre spoločnosť Lidl Slovenská republika v.o.s.,
č.272/2020-MsZ Dodatok č. 3 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 9/2016 o miestnych daniach,

č.273/2020-MsZ Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 2/2020 o poskytovaní dotácií z rozpočtu mesta,

č.274/2020-MsZ Dodatok č. 3 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 3/2018 trhový poriadok pre príležitostné trhy,

č.275/2020-MsZ Dodatok č. 7 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 1/2006 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady,

č.276/2020-MsZ Dodatok č. 7 Všeobecne záväzného nariadenia mesta č. 8/2018 o určení výšky finančných prostriedkov určených na mzdy a prevádzku na žiaka ZUŠ, dieťa MŠ a dieťa školského zariadenia a o určení výšky mesačných príspevkov detí a žiakov a zákonných zástupcov detí a žiakov na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach,

č.277/2020-MsZ 4. zmenu Programového rozpočtu mesta Nové Mesto nad Váhom na rok 2020,

č.278/2020-MsZ Programový rozpočet mesta Nové Mesto nad Váhom na roky 2021 - 2023, kde celkové príjmy a výdavky pre rok 2021 predstavujú čiastku 24 643 980,00 eur,

č.279/2020-MsZ pre rok 2021 prioritné seniorské športy a účelovú dotáciu pre ne.

Uznesením č. 280/2020-MsZ vydalo kladné stanovisko k zaradeniu MŠ do siete škôl ako organizačnej zložky Spojenej školy, Ul. J. Kollára č. 3.

Uznesením č. 281/2020-MsZ zobralo na vedomie:

- správy o výsledkoch z finančnej kontroly,
- harmonogram zasadnutí MsZ na rok 2021.

Uznesením č. 282/2020-MsZ vyhlásilo v zmysle § 18a odst.2) zákona SNR č. 369/1990 Z. z. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov deň konania voľby hlavného kontrolóra na 23. februára 2021 na zasadnutí MsZ mesta a stanovilo podmienky, spôsob voľby, náležitosti a termín odovzdania prihlášok.

Z minulosti nášho mesta

Jozef Karlík

V každom meste mala radnica významné spoločensko-administratívne postavenie, preto sídlila v honosnejších budovách. V Novom Meste však nemala radnica vyčlenenú budovu reprezentačného typu, bol to pomerne skromný dom, nachádzajúci sa v kúte námestia, v ktorom pravdepodobne predtým, ako ho do vlastníctva dostalo mesto, býval novomestský richtár. Z dôvodu, že to bolo sídlo richtára, dostal dom orientačné číslo 1, ním sa kedysi námestie začínalo. Doloženú zmienku o existencii tejto mestskej radnice poznáme z roku 1789. Pre potreby radnice budova slúžila ešte v 30. rokoch 20. storočia. Budova niekdajšej novomestskej radnice má v súčasnosti orientačné číslo 11, susedí s budovou reštaurácie Elán, vzhľadom na zlý stav ju čaká rozsiahla adaptácia a dnes sa ňou námestie pri ulici Júliusa Gábriša vlastne končí.

Nové Mesto vďaka svojej polohe a hospodárskemu rastu malo všetky predpoklady stať sa slobodným kráľovským mestom s reprezentatívnou budovou radnice. Novomestskí mešťania urobili všetko pre to, aby sa ním Nové Mesto v skutočnosti aj stalo. Využili chaotické pomery na panstve po smrti Stibora II., keď sa beckovské hradné panstvo stalo nakrátko kráľovským majetkom, a predostrelí Žigmundovi žiadosť o udelenie mestských výsad. Privilégia uzreli svetlo sveta pravdepodobne v roku 1436, no nimi sa Novomešťania povýšenia na slobodné kráľovské mesto nedočkali. Panovník im totiž neudelil také výsady, ktoré by Nové Mesto postavili na roveň ostatných slobodných kráľovských miest, akými boli napr. Trenčín alebo Trnava. Ale aj napriek tomu tieto privilégia dali Novému Mestu mestský charakter.

Vtedajší richtár šikovne využil okolnosť, že v tom čase na beckovskom hrade nebolo zemepána, ktorý by prísne dozeral na to, o čo sa zástupcovia poddanského mesta pokúšajú. Odvážil sa totiž žiadať od Žig-

munda Luxemburského udelenie aj takej výsady, na ktorú nemali Novomešťania oprávnenie. Tá výsada umožňovala obyvateľom Nového Mesta budovať podľa vlastného uváženia na Bzinskom potoku mlyny na mletie obilia i stupy na stĺkanie súkna.

Problém bol však v tom, že presne s touto výsadou disponovali na základe listiny Stibora II. z roku 1431 aj augustiniáni z novomestskej prepozitúry. Novomešťania sa hádam domnievali, že pri absencii hradného pána (Stibor II. zomrel v roku 1434) sa im táto opovážlivosť prepečie. Prerátali sa. Učený prepoš Martin, ktorý predtým, ako prišiel do No-

Budova bývalej novomestskej radnice.
Zmienka o jej existencii je z roku 1789. | Foto Jana Krištofovičová.

Budova bývalej novomestskej radnice (č.1) na mape Nového Mesta nad Váhom z roku 1940 | Foto: archív autora

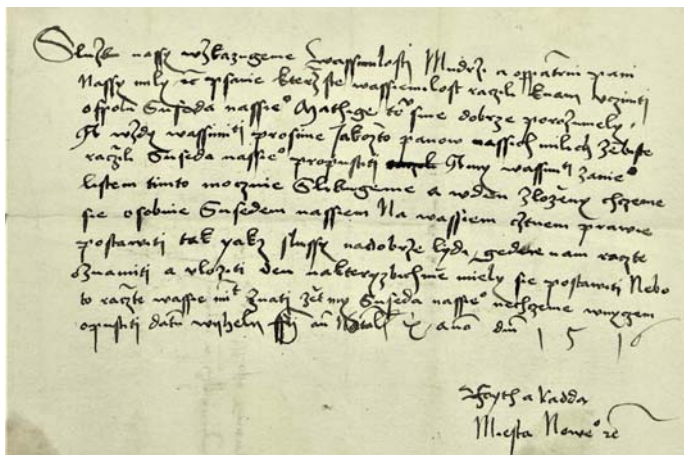

Najstaršie známe pečatidlo, s ktorým pečatili novomestskí richtári svoje písomnosti, bolo vyhotovené počas vlády Mateja Korvína (1458 - 1490). | Foto: archív autora

vého Mesta, pôsobil na Karlovej univerzite v Prahe, pri overovaní výsad prepozitúry zistil, komu ako prvému bola táto výsada udelená. Prví boli augustiniáni, a nie Nové Mesto. Rozhnevaný prepošť dokázal záležitosť vyriešiť aj bez hradného pána. Koncom marca 1436 dal predvolať pred Nitriansku kapitolu zástupcov Nového Mesta, aby celú vec vysvetlili. Novomešťanom nič iné nezostávalo, ako pred kapitulou vyhlásiť, že zmienený článok privilegálnej listiny je neplatný a neúčinný bez akýchkoľvek právnej záväznosti.

Strata možnosti budovania mlynov na Bzinskom potoku znamenala pre obyvateľov Nového Mesta citelný hendikep, veď mlyny boli veľmi potrebné hlavne pre remeselníkov, ktorí tvorili väčšiu časť obyvateľstva. Naopak, veľkým pozitívom tejto kauzy je, že vďaka nej sa dozvedáme už o rozvinutej samospráve v prvej polovici 15. stor. Mestečko disponovalo tiež vlastnou pečatou a bolo schopné vydávať vo svojom mene písomnosti, ktoré pravdepodobne vyhotovoval mestský notár. Z písomností z tohto prípadu poznáme aj meno odvážneho richtára, ktorým bol Duchon, nazývaný aj Puchtových, a tiež i mená niektorých prisázných ako Žigmund Carnifex (mäsiar), Mikuláš Panifice (súkenník), Tomáš Fabro (kováč). Ich priezviská prezrádzajú, že ide o remeselníkov.

Príbeh Žigmundovho privilegia má ešte pokračovanie. Je však potreb-

List richtára a rady Nového Mesta z 22. decembra 1516, v ktorom Novomešťania žiadajú mesto Trnava o prepustenie ich spolususeda Mateja. | Foto: archív autora

né sa preniesť o storočie neskôr, do obdobia, keď život Novomešťanov sťažoval hradný pán Beckova Ladislav Bánfi. Nové Mesto v tom čase hospodársky veľmi dobre prosperovalo. Na konci 15. stor. svojou hospodárskou úrovňou predstihlo aj viaceré slobodné kráľovské mestá. Lenže Nové Mesto nebolo slobodné a ani kráľovské, bolo to poddanské mestečko patriace beckovskému zemepánovi Ladislavovi Bánfimiu. Tomu boli proti srsti narastajúce požiadavky Novomešťanov na rozšírenie svojich výsad, ktoré by znamenali väčšiu hospodársku prosperitu mestečka.

V polovici 16. stor. novomestský richtár so svojimi prisáznymi zosnoval plán, ako mesto dosiahne rozšírenie svojich výsad aj bez súhlasu beckovského pána. Bol to smelý, no nebezpečný plán. Spočíval v tom, že zástupcovia mesta dajú panovníkovi Ferdinandovi I. potvrdiť spomínanú Žigmundovu privilegálnu listinu z roku 1436. Na tom by nebolo nič zvláštne, pretože potvrdzovanie (konfirmácie) listín bolo v kráľovskej administratívnej praxi častým javom. Lenže Ferdinand I. by podľa tohto plánu nepotvrdil len tie výsady, ktoré Novému Mestu udelil Žigmund Luxemburský, ale aj tie, ktoré by do pôvodného textu Žigmundovej listiny Novomešťania dodatočne vpísali. Medzi týmito „novými“ výsadami, bolo predovšetkým právo meča, teda právo slobodne rozhodnúť o rozsudku smrti a tiež ho aj vykonať. Novomešťania chceli listinou navždy vyriešiť aj spomínaný problém s právom na stavbu mlynov na „miestnych vodách“ a do pôvodného textu Žigmundovej listiny tiež vložili právo obrábať, vysádzať vinice a polia, ľudovo nazývané Kapanice, a brať z nich úrodu bez akéhokoľvek platenia daní. Proces schválenia a vydania tejto konfirmačnej listiny, ktorej text nie celkom zodpovedal originálu, prebehol na počudovanie celkom hladko. Kráľovská kancelária listinu vyhotovila a panovník ju svojim podpisom a pečatou dňa 4. februára 1550 potvrdil.

Richtárovi a Novomešťanom však nastali krušné chvíle. Beckovský pán Ladislav Bánfi veľmi rýchlo zistil účel richtárovej návštevy na kráľovskom dvore. Bol ďaleko od toho, aby sa zmieril s tým, že by stratil výdatný zdroj príjmov do pokladnice panstva. Začal sa veľký boj medzi richtárom a Bánfim, ktorý vyvrcholil v novembri 1550, keď beckovský pán chcel chytiť a potrestať novomestského richtára. Statočný richtár však na to nečakal, zbral listinu a utiekol do Trnavy. Vedel totiž, že nielen on, ale i tento cenný dokument je v nebezpečenstve. Napokon však Bánfi dosiahol svoje. Niektoré z výsad Novomešťanom síce uznal, ale ročne si od nich vymáhal poplatok 500 zlatých.

Z uvedeného vyplýva, že byť novomestským richtárom bolo aj v minulosti veľmi náročné. Ti richtári, ktorých sme spomínali, mali proti sebe statných protivníkov, hradných pánov - majiteľov panstva, ale aj napriek hroziacim nebezpečenstvám dokázali svoje mestečko dostať na úroveň, ktorú im mohlo závidieť aj viacero „slobodnejších“ miest.

Duchovné slovo

Optimista alebo pesimista?

Lubomír Ďuračka (evanjelický farár)

Do ktorej skupiny patríš? Stojíme na prahu nového roka a nikto z nás nevie, čo nás v ňom čaká. Udalosti aktuálneho, končiaceho sa roku nás poriadne prekvapili. Do celej spoločnosti, ba do celého sveta priniesli chaos a neistotu. Snáď najviac sme počúvali o tom, že svet už nikdy nebude taký ako predtým. Mnohých ovládol strach.

Kresťania vďaka Bohu môžu byť vždy optimisti. Ide o naše nazeranie na život, na udalosti vókol nás (z toho istého gréckeho výrazu je slovo optika).

Hoci nevieme, čo bude ďalej, môžeme si byť istí v minimálne dvoch záveroch:

1. Napĺňajú sa proroctvá Písma a hoci to pre niekoho môže znieť hrozivo, je to dôkaz, že Bohu sa nič nevymklo spod kontroly.

2. Náš Spasiteľ slúbil, že bude s nami až do konca sveta. Preto kresťan má vždy nádej. Môže sa tešiť na každý nový deň. Uvidí, že Boh je verný a nesklame sa v ňom. Z každého trápenia pripravil východisko. Navyše, tá nádej siaha až za hranicu smrti. Skutočné bohatstvo, radosť a pokoj mu nikto nemôže vziať.

Drahý priateľ, prajem ti do nového roka prosperitu v každej oblasti života. Prajem ti, aby tvoja „optika“ bola nasmerovaná do večnosti. Iba Boh je pravým zdrojom optimizmu.

Krídami viery

(k 70. výročiu Barbarskej noci)

Edita Ďurčová | víťazná poviedka

„Hýbte sa, vy prekliati lumpi!“ počujem krik ako zo sna. Všade okolo mňa je zmätok. Mihajúce sa postavy rehoľníkov vydávajú zvuky podobné lamentovaniu. Vidím len ozbrojených mužov, obušky, slzotvorné sviečky a hlavne zbraní. Kláštorom sa nesie aj spev mojich spolubratov – znejúci vlastne na protest – a odráža sa od chladných stien: „Kristus, víťaz, Kristus, Kráľ!“ Na zlomok sekundy sa v týchto zvukoch radostne strácam, keď odrazu zbadám, ako predstaveného schmatnú dva mocné páry rúk a nasilu ho vlečú preč. Keď sa tomu pokúšam zabrániť a príslušníkom bezpečnostných zložiek vojdem do cesty, odrazu ma ktosi zozadu nečakane ovalí po hlave. Úder je pomerne silný. Klesám k zemi. Cítim tupú bolesť v zátylku. Skúšam vstať. Nemôžem. „Hore sa, ty sviňa farárska!“ zakričí na mňa jeden z milicionárov. Zrazu mi niekto uštedrí kopanec do brucha...Potom pomaly strácam vedomie. Prebúdžam sa až v skromne zariadenej izbičke, kde nejaký čas strávim v spoločnosti dvoch ďalších zajatých mužov...

Ako sa vo svojom vnútri vyrovnám s tým, čo sa kedysi odohralo? – Túto otázku si doteraz kladiem veľmi často, takmer deň čo deň. Odpoveď na ňu prichádza len v hmlistých útržkoch.

Ani dnes, keď mi Pán Boh na chrbte ráta už viacej krížikov, nedokážem veci vidieť v inakšom svetle, než tomu bolo pred päťdesiatimi rokmi. Bez ohľadu na môj vek a šediny na hlave musím priznať, že ma občas zvykli prenasledovať pochmúrne myšlienky a najmä pochybnosti. Myslím, že je to celkom pochopiteľné. Ich hrany sa však rokmi zbrúsili a hmatateľne otupeli. Ale ako tak vysedávam v kresle zahĺbený do čítania istých katolíckych novín, v myšlienkach sa znovu vraciam do minulosti... Čo sa vlastne stalo? -

Ešte teraz si povzdychnem, keď si tieto smutné udalosti pripomínam! – Jar v roku 1950 sa rehoľnému životu v Československu stala osudnou. Bola poznačená zlobou komunistického mašinérie, ktorá v štáte prevzala moc. Aj naša rehoľa bola jednou z tých, ktoré v noci z 13. na 14. apríla – a ešte dlho po nej - na vlastnej koži okúsili „červený“ teror. Táto noc vošla do dejín pod prívlastkom „barbarská“. Veď takou skutočne aj bola! Barbarstvo. Barbarstvom bolo všetko. Barbarstvom bol spôsob, akým nás uprostred tmy represívne zložky štátu prepadli vo františkánskom kláštore v Kremnici. Barbarstvom bolo aj to, že nás všetkých bez výnimky odviezli na miesta s prísnyim režimom a podmienkami pre život... Mal som vtedy tridsať rokov a v kremnickom kláštore som bol jedným z tamojších pátrov. Predo mnou sa rozprestierala lákavá vidina služby Bohu, ktorému som celý svoj život – dušou aj telom – túžil patriť. Tento „zážitok“ mnou však na dlhé roky hlboko otriasol.

„Barbarská noc“ v roku 1950 bola naozaj krutá. Barbarstvo tejto čiernej noci nemôže vymazať nič na tomto svete...Zbor ľudovej bezpečnosti, armáda, Ludové milície a Štátna bezpečnosť, zastrešované najvyšším

vedením vtedajšej Komunistickéj strany Československa – Ústredným výborom – dostali za úlohu zbaviť sa istej nepohodlnej skupiny obyvateľstva – nás, rehoľných bratov. Členovia ozbrojených kománd sa zmocnili kláštorných budov na území Slovenska aj Čiech. Cieľom pamätnej „AKCIE K“ bolo ukončiť fungovanie siete mužských rehoľných komunít v štáte. Neskôr na radu prišli aj ženské kláštorne spoločenstvá. Aké to len bolo bezohľadné barbarstvo! Odkedy sa k moci dostali komunisti, usilovali sa striasť akéhokoľvek náboženstva a vieru v Trojediného Boha potierali, čo, pravdaže, nebolo nijakým tajomstvom. Do popredia chceli stoj čo stoj pretlačiť materialistický pohľad na svet a jeho vznik...Aj to, k čomu došlo v onú pamätnú aprílovú noc, sa v podstate dalo čakať, aj keď by mi ani vo sne nenapadlo, že vládne garnitúry na cirkev zaútočia takou hrubou silou. Takto som sa aspoň na vlastnej skúsenosti presvedčil, že sa chápadlá komunistickej moci nezastavia pred ničím. Nič im nebolo sväté. Vôbec nič!

Zo strany komunisticky ladenej mocenskej štruktúry krajiny odštartovala „Barbarská noc“ sériu represii voči cirkvi. Nielenže kláštorom skonfiškovali majetok, všetky liturgické predmety, v ktorých komunisti videli iba „cennosti“, a nie to, na čo skutočne slúžili, ale predstavení boli tiež podrobení výsluchom s cieľom, aby vydali kľúče od kláštorných objektov. Kláštorov bolo u nás na Slovensku obsadených asi do sedemdesiatšesť, ak počítam aj ďalšiu proticirkevnú akciu, ktorá sa uskutočnila začiatkom mája. A ich budovy? - Tieto nenávidené „hniezda protištátnej činnosti“ poslúžili socialistickým organizáciám, armáde aj školstvu. Nás, rehoľníkov, vláda označila za nepriateľov štátu. Hneď po „Barbarskej noci“ nás všetkých zbavili základných ľudských práv a slobôd. Odsunuli nás na okraj spoločnosti. Previezli nás do tzv. centralizačných kláštorov. Tu sme ako zločinci boli internovaní v nepohodlí, chlade a v skromných pomeroch... Náš františkánsky rád umiestnili za múry kláštora saleziánov v obci Svätý Beňadik. Milosrdný Bože! Môžem sa iba vyznať, že moja viera, dovtedy skoro ničím nepreverená, tu prešla hotovou skúškou ohňom!

Nás, pátrov, oddelili od bratov, aby nás mohli ľahšie ovládať. Aj starších rehoľníkov separovali od tých mladých...Izba, ktorú som obýval spolu s ďalšími dvomi mojimi spolubratmi, bola veľmi tesná. Jej zariadenie tvoril menší drevený stôl, stolička, posteľ akoby z 19. storočia a dve poličky vsadené do ošarpanej steny. Na jednej posteli sme museli spať všetci traja. Zvykli sme si ľahnúť po šírke posteľe, aby sme sa tam vôbec vošli, a pod nohy sme si podložili staré kufre. Dá sa ľahko domyslieť, že takýto spánok nám veľa oddychu neprinášal...K dispozícií sme nemali ani len vankúše pod hlavu. Aj prikrývky chýbali. Strážcovia s nami nemali zľutovanie. Občas sa medzi nimi našiel aj niekto súcitný, kto nám na noc do cely vhodil starú deku. Aspoň niečo. Dvere bývali stále zamknuté. Všetkých potrieb sme sa mohli domáhať iba klopaním na dvere, na ktoré nám väčšinou aj

tak málokto odpovedal. Ak sme potrebovali ísť na WC, tak jedine v sprievode ozbrojeného strážcu. Ani na latrinách to veru nevzeralo vážne! Smrad, pleseň...Raz sa mi stalo, že som tam od hnsu zvracal. A nielen ja. Okrem toho nás neustále trápil chlad. Čo sa týka mňa, mal som, najsťastie, od prirodzenia tuhý korienok. Nikdy som nebyval chorý. Dokonca ani tu. Počul som však, že starší služobníci Boží začali v dôsledku podchladenia a hladu umierať. Čoskoro nám na okná pribudli aj mreže. Budovu obohnali múrom. Najviac zo všetkého nám chýbala voda. Dokonale ma to desilo... Boli sme pod prísny dohľadom vtedajšieho komunistického režimu. Napospas – alebo na milosť a nemilosť – vydaní moci, ktorá činnosť cirkvi neuznávala. No ešte stále to nebolo také zlé ako v zariadení v Podolínci, kde vládol najprísnejší režim. Na väzňov tu s pomocou strážnych psov dohliadali strážcovia z Leopoldova a iných väzníc. Na tamojšie okná pribudli mreže a budovu obohnal ostnatý drôt. Radostné neboli ani vyhliadky na útek: nádvorie „zdobila“ strážna veža a okolie podolínskej „pevnosti“ v noci osvetľovali svetlá reflektorov.

„Pane Bože,“ spytaval som sa v duchu a dvíhal oči k nebu, „čo sme len všetci spravili, že nás postihlo takéto nešťastie?!“ Cirkev ti chce iba verne slúžiť...“ Neuvedomoval som si to, čo až neskôr – že pri službe Pánovi musí aj Jeho nevesta prejsť určitou očistou tu na Zemi, ako tomu bolo aj v minulosti. AJ PRVÍ KRESTĀNIA PREDSA ZOMIERALI V ARĚNACH. A práve táto myšlienka ma potom často posilňovala na duchu.

Ale tí, ktorí so mnou boli držaní v jednej izbe, neprejavovali takú vnútornú silu. Hlavne nie páter Jiří, ktorého som si počas služby v kláštore v Kremnici veľmi obľúbil. Pochádzal zo severných Čiech a pre pár rokmi sa rozhodol prísť slúžiť k nám na Slovensko. Medzi rehoľníkmi bol veľmi obľúbený. Vždy im dával vzácne a nasledovanihodné rady. Zhodou okolností (alebo Božím riadením?) sa ocitol na tej istej izbe ako ja. Našu trojicu dopĺňal ešte brat Alexander, ďalší z františkánskych kremnických pátrov. Jiřík bol z nás troch najstarší. Mal o pätnásť rokov viac ako ja. Zdalo sa, že dovedty bol aj najpevnejší vo viere. Avšak skúška, ktorej tu bol dlhší čas vystavený, mu nepodlomila len zdravie, ale aj dušu. Nedostatkom slobody, spánku, vody, jedla aj pohodlia trpel z nás troch najviac. A chlad mu očividne neprospeival. Už aj predtým mával chartrné zdravie...Pomyslel som si, že dlho nevydrží. A tak aj bolo. Ale ešte predtým, než na zápal pľúc v internácii vydýchol naposledy, usilovali sme sa mu ja aj brat Alexander pomôcť, ako sme najlepšie vedeli. Najprv sme sami klesali na duchu, ale neskôr, keď sme sa stali svedkami jeho postupného úpadku viery, zlakli sme sa a snažili sme sa ho povzbudiť. Spamäti sme mu každý večer citovali Slovo Božie. Podopierali sme ho, keď už sám nevládol ísť ani na WC, hoci nám to dozorca nechcel dovoliť, ale občas sme ho uprosili. Radšej sme sa zriekli svojho prídela jedla aj vody, ktorý bol beztak chabý, len aby sme nášho spolubrata udržali čo najdlhšie pri živote. Mali sem iskierku nádeje, že sa dovedty odtiaľto nejak dostaneme...Raz, keď sa Jiří nevládol postaviť na nohy a vyvolal tým strážcovu rozčúlenie, tento sa ho chystal udrieť, no ja som včas zasiahol a dozorcovi som odstrčil nabok. Napadol ma a dobil s neveriteľnou brutalitou. Obuškom aj pažbou pušky mi zasiahol hlavu, krk, plecica...Hoci som si tieto miesta inštinktívne rukami chránil, výsledok bitky bol aj tak dosť zlý. Kvôli tejto vzbure proti zabehanému väzenskému poriadku som za trest strávil nejaký čas na samotke v pivnici. Tu som sa pomaly vylizoval zo svojich zranení, čo sa mi podarilo len vďaka pokoju na lôžku a najmä pomoci Pána Boha. Naša komunikácia s vonkajším svetom bola vylúčená, alebo ak, tak sa obmedzovala iba na minimum.

„Ludia sa vraj búria a štrajkujú na protest proti tomu, čo nám urobili,“ povedal mi brat Alexander po tom, čo som sa vrátil zo samotky do našej izby. Spomenul som si na svojich rodičov, najmä na matku, aký veľký musí byť jej strach o jediného syna... Brady sme už všetci traja mali zarastené ako Mojiš na púšti Sinaj. Tu sa totiž nedalo oholiť a pravidelne okúpať, a preto sme aj za nechtami mali špinu a naše telá páchli. Muse-li sme to vydržať. Horšia bola rozorvaná duša...No pri pomoci nášmu priateľovi Jirkovi sme sa obaja schabrali. Boh to zariadil tak, že vďaka jeho slabosti sme my dvaja mohli duchovne rásť, pomáhajúc mu všetkými možnými spôsobmi. Bola to zaiste skúška našej viery, a čuduj sa svete – obstáli sme! Hoci sme sami spočiatku reptali a sužovali nás po-

chybnosti, pri pomoci blížnemu sme na ne úplne zabudli. Znášali sme trest za to, čo malo postihnúť jeho – dobrovoľne sme strážcom nastavovali chrbát namiesto Jirku, ktorý by to nevládol zniesť. Pracovali sme viac aj za neho. Neustále pokašľoval, sťažujú sa na bolesť v hrudníku. Keď som sa u našich väzňov domáhal prítomnosti lekára, tento sa len kruto pousmial, odplul si na dlážku a zakričal: „Ja vám ukážem, vy zberba farárska! Darmožráči! Máte vášho Boha, nech sa o vás On postará... Ak henten skape, tým lepšie. Aspoň bude o jedného svätuškára menej!“ Čože??? - Nemohol som uveriť vlastným ušiam!

„Tak sa zdá, že úrady sa o nás veľmi nezaujmajú,“ preniesol som raz sucho pri lepení vrecúšok.

„Nečuduj sa,“ odpovedal Alexander, poblednutý v tvári, „veď mašineria tohto štátu má komunistický ráz. Chcú zabudnúť na tých, ktorých takto šikovne odpratali zo scény. Museli nám rozkradnúť aj vzácne rukopisy, obrazy a zničiť knižnice?!“

Pokrčil som plecami. Zrejme áno. Kristus si všetko raz posúdi sám. Hodiny nám tu plynuli až neveriteľne pomaly. S pálcivou nedečkavosťou sme každý deň očakávali noc, kedy bol čas k spánku. Ráno sme sa neprebúdzali svieži, ale naopak, nevyspatí. Lôžko nebolo pohodlné a pre troch až prítresné. Okrem toho sme bývali hladní, nenapojení a unavení zo stolárskych či iných prác. Trpeli sme aj nedostatkom pohybu. Na čerstvý vzduch sme sa občas dostali, ale nestačilo nám to. Brat Jiřík, ako som už bol spomínaný, to všetko niesol veľmi ťažko. Neraz sa trpkorozplakal. Priznávam, že sme plakali spolu s ním, ale potom už nie. Stali sme sa mu naozaj pevnou oporou. Na očiach som mu videl, aký je nám vďačný...

„Proč jenom tohle všechno Bůh dovolí?“ spytaval sa nás jedného večera, keď sa za ozbrojenou strážou zatvorili dvere. „Copak nevidí, jak s námi tito bezbožní lidé nakládají?!“ A len čo to dopovedal, zaboril si tvár do dlani. Opäť sa pustil do srdcervúceho vzlykotu. Za uplynulú týždeň jeho viera ochladla. Spása jeho duše bola preto ohrozená.

„Kristus všetko vidí a iba On vie, prečo sa tak deje,“ odvetil som, uložiac ho na posteľ, kým ja a brat Alexander sme si ľahli na zem, aby mal náš priateľ viacej pohodlia. „Pozri sa len – aj my sme vo väzení, znášame tu urážky, príkorie, tresty...Pracujeme statočne. Vzáli nám slobodu tela, no nie slobodu duše. Nemáme síce vela pokrmu a vody, ale nechýba nám pevná vôľa vydržať. Žijeme v chlade a špine, avšak máme lásku Božiu! A ak si nás Pán povolá k sebe, tak jedine do večnej a nesmiernej radosti. Nič tu nestrácame. Veď to vieš práve práve tak dobre ako my, Jiřík...“ Na znak toho, že s ním súcitím, stisol som mu ruku.

„Já vím,“ ozval sa po chvíli vyčerpán a zmenil polohu na lôžku, „a snad právě proto se už nemůžu dočkat smrti. Já...já vím, že...“ Nedo-povedal, lebo ním otriasol prudký záchvat kašľa, zvuk ktorého sa odrážal od plesnivých stien izby. Alexander si mu sadol za chrbát a podoprel ho, aby sa mu ľahšie dýchalo. Jiří nám znovu poďakoval za to, ako sme sa oňho starali. Vošli nám pritom do očí slzy...

Vďaka tomu, že sme ho duchovne držali nad vodou, podarilo sa mu dostať sa z najhoršieho. Prestal reptáť. Nevšimá si toľko hladu, smádu, nepohodlia, špiny ani prísnych opatrení a krutosti stráží. Pred smrťou bol pokojný. A pokoj jeho ducha odzrkadľovala jeho tvár. Keď cítil, že sa blíži jeho posledná hodina, zavolať si nás oboch k sebe. Páter Alexander mu držal hlavu, kým ja som sedel na posteli a zvieral jeho studené ruky vo svojich dlaniach. Prerývano dýchal. Sem – tam kašľal, chroptiac a vykašľavajúc aj trocha krvi. Alexander mu pri ústach držal vreckovku. Bola to pohnutá chvíľa.

„Bouřil jsem se proti Bohu, proti Jeho svatě vůli, bratři,“ preniesol Jiřík pokojne, „ale teď už ne...Díky vaší pokoře, oddanosti Kristu a pevnosti ve víře jsem poznal, že na světě není takového břemena, které by církev Boží nesvedla unést...Ještě jednou za všechno díky! Opouštím vás a věřím, že se jednou opět shledáme. Kéž mi...Bůh...promine mou...slabost! Sbohem. Už...vidím...světlo... nebeské...“ To boli jeho posledné slová. Zatvoril oči a tichučko umrel. Jeho trápenie sa skončilo. Neubránili sme sa slzám dojatia.

„Filip,“ zašepkal zronený Alexander, „ja to už neznesiem...“

„Znesieš,“ odpovedal som pevne, „lebo doteraz sme obidvaja vydržali

všetko, čo nás postihlo. Režim na nás nalieha, aby sme sa zriekli svojej viery, robia nátlak rôznymi formami, a predsa sme vydržali až sem. Priznám sa, že som na začiatku bol v pokušení zriecť sa svojho presvedčenia, ale Jiříkova slabosť ma posilnila, a verím, že teba tiež. Viery v Boha sa nevzdáme! A znesieme aj toto! Musíme!“

Ako som to vtedy nahlas vyslovil, tak som sa toho aj držal. Onedlho po smrti nášho spolubrata nás roztriedili do skupín podľa druhov sústreďovacích stredísk v kláštoroch. Tieto mali preškoľovací alebo disciplinárny charakter. Aj tu bol na nás všetkých vyvíjaný nátlak, aby sme opustili cirkev aj vieru v Krista, no ja som nepoľavil. Ani páter Alexander. Museli sme navštevovať ideologické prednášky o komunizme. Nemalo to na nás nijaký vplyv. Rovnako ani na mnohých iných rehoľníkov. Premiestňovali nás z jedného tábora do druhého. Robili sme na tzv. pracovných brigádach. Nanútili nám vojenskú službu, kde nás zadelovali do pomocných technických práporov. Po zinscenovaných procesoch sa niektorí kňazi a mnísi na celé roky dostali do väzenia. To však môj prípad nebol. Absolvoval som internáciu vo Svätom Beňadiku, prežil čas strávený v ďalšom zajatí. Vydržal som aj vojenskú službu v PTP. Dokázal som to. No iba s Božou pomocou. Boh nakoniec moje úporné modlitby vyslyšal. Do väzenia som nešiel. Podarilo sa mi dostať sa von. Ako, to nebudem opisovať, lebo by to bolo na dlhé rozprávanie. Môžem však spomenúť jedno: moja matka sa neochvejne modlila za moje vyslobodenie a snaď preto sa jej s pomocou istej známosti nakoniec pošťastilo prihovoriť sa za mňa na vyšších miestach. Natoľko som schudol, že ma rodičia takmer nespoznali! A strnisko pustovníka sa mi veru nehodilo ľahko. Vďaka správnej životospráve sa moje telo postupne vrátilo do starých koľají. A hojiť sa začala aj ubolená duša...

Niektorým rehoľníkom sa tiež podarilo ukryť sa alebo emigrovať do zahraničia, kam ich hnala vôľa slobody. Nejednen brat v Kristu začal duchovne pôsobiť v ilegalite. Kňazi sa znovu začali opatrne venovať svojej činnosti vo farnostiach. O bratovi Alexandrovi som sa dopyčul, že sa mu tiež podarilo dostať sa z toho „pekla“ na slobodu. Vraj emigroval do cudziny.

Rehoľné rády sa vládnucej moci napriek všetkému úsiliu rozložiť nepodarilo. Len málo členov z nich vystúpilo. A vzhľadom na rastúce prenasledovanie cirkvi vznikla tzv. „tajná cirkev“ – tvorili ju kňazi, ktorí sa tajne, bez súhlasu vládnuceho režimu nechali vysvätiť. Popri tom však vykonávali občianske povolania a svojim duchovným aktivitám sa venovali potajomky. Istý čas som k nim patril aj ja. Potom som sa však rozhodol nepôsobiť viacej v ilegalite a radšej vycestovať do zahraničia. Emigroval som do USA. Tu som sa so svojou chabou znalosťou angličtiny v tamojšom jazyku postupne zdokonaľoval a s pomocou Božou doľiečil z vnútorných zranení utržených brutalitou vtedajšej vlády. Usadil som sa v Oklahome, kde som nakoniec založil menší cirkevný zbor a stal som sa jeho hlavou. Cítil som, že je to vôľa Božia, ktorá ma ako vietor poháňa do práce pre Jeho kráľovstvo. A myslím, že sa mi tam v tomto smere roky darilo. S matkou aj otcom som bol v kontakte hlavne vďaka listovej korešpondencii. Často som na svoju domovinu myslel. Na to, čo sa v nej deje... Modlieval som sa za svojich spolubratov, za cirkev v Čechách aj na Slovensku. Ani pri tej najplodnejšej duchovnej službe som sa tej myšlienky nevedel zbaviť. Často sa mi zdalo byť nespravodlivé, že niektorí z nás sa dostali do pohodlnej emigrácie, kým tí ostatní opustili tento svet v internácii v kláštoroch alebo neskôr za múrmi väzenských ciev. Alebo roky vojenčili a robotovali v PTP. A nad istou skupinou rehoľných bratov bol vynesenej rozsudok odňatia slobody na doživotie... Boh mi však dal na srdce, že sa preto nemám trápiť. On má všetko vo svojich rukách. Diala sa Jeho vôľa, ktorá stojí nad všetkým. A my ju nemôžeme pochopiť! Mojou úlohou bolo slúžiť Mu v Amerike.

Raz sa ma počas vyučovania náboženstva v Edmonde - jednom z početných miest štátu Oklahoma - istý malý chlapec spýtal: „Prečo je Boh zlý?“ Táto otázka ma vyviedla z miery. Hneď som zasa mysľou zabľúdl do minulosti. Trvalo mi len chvíľku, kým som mu odpovedal: „Boh vôbec nie je zlý, Benny! Ale my, ľudia, sme dostali slobodnú vôľu. Môžeme sa preto rozhodnúť, či chceme konať dobro, alebo zlo.“

Plavovlasé chlapča v zamyslení sklonilo hlavu. Potom sa zasa nedôverčivým hlasom ozvalo: „Znamená to, že napríklad aj vojny sú dielom

ľudí?“

„Áno,“ prikývol som. Potom som sa deťom ešte hodnú chvíľu snažil vysvetliť k tejto téme viac. A vtedy som si spomenul aj na slová nebohého brata Jiřího, ktorý raz povedal, že „všichni lidé jsou zajisté stejně dobří.“ Ach, Jiří, Jiří... Vo Svätom Beňadiku si na vec zmenil názor.

Rodičov som volal k sebe, ale oni odmietali opustiť rodný kraj. Naďalej si so mnou neúnavne vymieňali listy, keďže v ich domácnosti chýbal telefón. Z korešpondencie s mamou viem, ako sa ďalej vyvíjala náboženská situácia u nás v štáte. Rehoľný život sa tu začínal obnovovať po oznámení Generálnej prokuratúry v roku 1968, ktorá verejne uznala, že neexistuje nijaký zákonný podklad k tomu, aby v ňom niekomu bránila. No skutočnú slobodu cirkvi priniesla až Nežná revolúcia v novembri 1989! Znamenala koniec totality. Putá komunizmu, ktoré dovtedy zvierali a okliešťovali všetky zložky života v krajine, sa po štyridsiatich rokoch konečne uvoľnili. V spoločnosti začínala vládnuť demokracia. Sláva Bohu! Chvála nášmu svätému Pánovi Ježišovi Kristovi! Aj som ľutoval, že naživo nie som súčasťou tejto pozitívnej premeny charakteru štátu, ale Boh ma potreboval mať tam, kde som sa práve vtedy nachádzal.

Písal sa rok 1994, keď som pocítil Božie vnuknutie, že mám opustiť pôsobisko za oceánom a vrátiť sa naspäť do svojej domoviny. Priznám sa, že mi zaťažko padlo po štyroch desiatkach rokov nechať tak zbor, ktorý som s pomocou Božou založil a kde som sa udomácnil. Milovali ma tu. A ja som miloval ich. Za mnou sa ako stuha hrdosti tiahol kus užitočnej práce. Ako ťažko som opúšťal toto prostredie! Na druhej strane, túžil som už po rokoch uvidieť rodnú dedinu a blízkych v nej. Otec mi medzičasom zomrel. Mama sa ešte držala, dožívajúc sa krásneho veku – 95 rokov. V Kristu zosnula o necelý rok po mojom návrate domov.

Vedenia môjho cirkevného zboru sa ujal Bohom vyvolený kňaz, súci na túto úlohu. Okrem toho, ja som už nie veľmi vládol – bol som toho času vo veku 74 rokov. Moji americkí priatelia sa so mnou srdcervúco rozlúčili vediač, že tu na Zemi sa už naživo nikdy nestretne. Žehnali mi. Teraz už s ľahkým srdcom sadol som do lietadla a opäť raz preletel Atlantik.

Vitajte, rodné Batizovce! Ani trochu ste sa nezmenili! Pán Boh mi uložil, že mám umrieť práve tu, kde som prišiel na svet. Nebúrim sa. Uvitám aj zaslúžený odpočinok na dôchodku.

Čo sa týka štátu, ten sa medzitým rozdelil na dva samostatné celky – Českú a Slovenskú republiku. Ale aj tak sme my, Slováci a Česi, naďalej zostali bratmi. Myslím, že aj to bola vôľa Božia... Hlavné je, že nám už nevládol komunizmus, ktorý poznal len príkazy a zotročovanie.

A tak som sa usídlil v obci učupenej pod Vysokými Tatrami. Ani na dôchodku som však nevydržal iba nečinne sedieť. Zdedil som tu rodičovský dom. Z dôchodkového platu som si najal ženičku, ktorá mi varila, žehlila a prala a občas prišla aj upratať. Záhradku som ešte ako tak vládol obrábať aj sám. A cirkev? – Práci pre ňu som zasvätil prakticky celý svoj život. Inak tomu nie je ani teraz. Aj keď som kňazom vo výslužbe, niekedy ešte zaskočím slúžiť omšu za odcestovaného či chorého spolubrata v zbere tu v Batizovciach alebo v niektorej blízkej dedinke či meste. Rovnako sa mi sem – tam ujde učiť náboženstvo... Mám z toho radosť.

Aj keď som sa občas ešte prebudil zo sna spotený a s krikom, trpkosť, ktorú som voči komunistom cítil na začiatku, vďaka mojim modlitbám časom zmizla. Už ma neprenasledoval hnev. Dokázal som odpustiť tým, ktorí nám tak surovo ublížili. Pevne verím, že tak urobili aj všetci ostatní, vrátane Jiřího a Alexandra... Ale dlhé roky som vo svojom vnútri cítil nepokoj, ktorý sa začal strácať až prednedávnom. Akoby sa mi Boh prihovárať týmito slovami: „Syn môj, videl som, čím si musel prejsť. Tvoja odmena je v nebi. Neutráp sa. Pomstu nechaj mne! Ja rozhodnem, čo urobím, a iba Ja sám viem, prečo som to všetko dopustil. Dôveruj mi!“ A tak som všetky svoje negatívne pocity zveril do rúk Stvoriteľovi. Ten mi dal silu zabúdať...

Musím sa ešte vrátiť na začiatok svojho rozprávania, keď som spomínal, ako sedím v kresle izby rodného domu z a premýšľam nad „Barbarskou nocou“. Tu je totiž ukrytá hlavná pointa tohto príbehu.

Ako som už bol spomenul, ani dnes, po päťdesiatich rokoch od onoho barbarstva, keď som dospel do požeňnaného veku 80 rokov, nedarí sa

mi veci vidieť v lepšom svetle. Napriek tomu som odpustil. Dôverujem Kristovmu slovu. Nočné mory už nemávam. S odstupom času som porozumel mnohému, čo som vtedy nechápal. Boh mi dal na srdce rôzne odhalenia. Teraz už viem jedno: Ja, Filip Rybánsky, nikdy a nikde – ani počas svojej dlhoročnej a plodnej kňazskej služby v USA – neposlúžil som bližnému tak nezištne, úprimne a dokonale ako práve v internácii vo Svätom Beňadiku. Len tam som sa vedel obetovať nefalšovane, nič za to nečakajúc. Trápenie priateľa mi dalo silu nemyslieť na seba samého. Priniesol som obeť, ktorý je Bohu najmilšia – obeť lásky k bratovi. Dokázal som to! Denne som na svoje plecia bral bremeno niekoho iného a dúfal, že mu tak ulahčím, čo sa aj stalo. Všetko teda pre mňa malo svoj zmysel. Slúžil som svojmu Pánovi vo väzení, v nepohodlí, v zime aj o hlade. Všetko, čo rastie a dozrieva, musí prejsť utrpením – ako to zlato prečistené v ohni súženia. Teraz tomu rozumiem. Prečo mi len trvalo tak dlho, kým to pochopil??? Áno, už pred rokmi som vedel, že duchovný rast sa deje trápením. Myšlienka na prvých kresťanov mi pomáhala prežiť nemožné. Ale táto pravda na mňa ešte nikdy nedoľahla s takou ohromujúcou silou! Spôsobil to hádam Pán Boh? Určite. Chce, aby som sa do konca svojich dní radoval pri spomienke na to, ako som kedysi spolu s pátrom Alexandrom zachránil dušu jedného pochybujúceho veriaceho pred peklom. A to je viac ako život v pohodlí, viac ako všetky farnosti a kláštory sveta, viac ako vznešený pátos omši a slová kázni...Oveľa viac!

Ani vo svojej službe na americkom kontinente nebol by som býval

takým pevným a skúseným kazateľom, ktorý vždy vie pohotovo poradiť iným v ich starostiach, keby som sám nebol býval prešiel tou trnistou cestou. Ten, ktorý všetko riadi, mi dal vedieť, že som v skúške obstál. A nielen ja.

„Barbarská noc“ otriasla dôverou mnohých veriacich z ľudu. Aj tí, ktorí dovtedy štátnej moci verili, zakolísali, a možno zapochybovali aj o Božej existencii, ktovie... Pevne však verím, že presvedčenie nás, kňazov a rehoľníkov, sa nepodlomilo. Len niektorí sa vzdali. Nevieme však, či potom neolutovali – a ja dúfam, že áno – a nevrátili sa naspäť do lona cirkvi. Režim teda nezvítal. A prečo? – Lebo viera je mocnejšia ako ľudská kloba. Je mostom, ktorým sa dotykame neba. Povznáša srdce človeka k Bohu. Iba krídlami viery prekoná veriaci všetky trápenia tu na svete. Dôkazom toho je práve „Barbarská noc“ so všetkými jej dôsledkami. Dôkazom toho sú aj uväznení, bití a manipulovaní služobníci Boží, ktorí sa nikdy nevzdali. Štítom svojej viery prekonali nástrahy, ktoré na nich kládol štát. Lebo Pán svoju svätú cirkev postavil na skale, a ani brány záhrobia ju nepremôžu! Nieto komunizmus. Ten vyhrať nemohol. Vďaka mužom ako sú rehoľníci na Slovensku a v Čechách, Kristovo spoločenstvo odolalo a stále rastie. Duchovne dozrievame súženiami. Prává viera sa poznáva v utrpení. A kríž, ten je náš najväčší poklad. Amen.

Bol by som býval za mladí vstúpil do rádu františkánov a do služby Bohu, aj keby som bol vedel, čo ma neskôr čaká? – Odpoveď znie: „ÁNO“.

Bolo nás päť

Milan Hurtík | Ilustračné foto: Jozef Janiska

úryvok z knihy „Keď hodiny išli tak krásne pomaly“

Prchavá hudba dávnej minulosti prichádza ku mne silou zabudnutého, ako monotónny bzukot komára kúsok od môjho ucha.

Sme traja. Vlastne dohromady štyria. Ako tí chrobáci odkiaľsi z anglického Liverpoolu. Lenže z nás je jeden absolútne muzikantské poleno. To teda ešte len máme zistiť.

Laco pod pazuchou prevlieka drevené rádio, čo mu slúži ako zosilňovač pre gitaru značky Gibson so snímačom. Máme tiež stojan s mikrofónom a pioniersky bubon. Ten sme ukradli z čestnej vlajkovej vitríny hneď vedľa riaditeľne našej školy, do ktorej spolu svorne chodíme.

Vlastne ho z tej skrine odvážne (zatiaľ čo

my traja opatrne schovaní sme vykukali spoza rohu na konci chodby) vybral Karol a mal sa stať za to bubenikom. Lenže! Kto mohol tušiť, že nemá rytmus ani za mäčny mak. A tak sa sklamaný urazil. Teraz nevieme, čo s ním. Zásluhy má, hrať nevie.

V kuchyni je príšerný rámus, závoje dymu a na stole kopa špačkov. Na ten ukradnutý malý trasák mlátim ja. Základný rytmus udržím a tĺcť dvoma paličkami do jediného bubienka zas nie je až také ťažké. Zvuk elektrifikovaných španielok chrapľavo drnciac čoraz viac naplňa miestnosť. Cez otvorené dvere vzkĺzne do izby a oknom hop ho na ulicu až ku

koňom v kovárni starého Šimu na druhej strane cesty, kde tie mierumilovné ospalo čakajúce zvieratá začínajú hrabať kopytami a strihať ovisnutými ušami. Žeby sme im utrafili do noty?

Beninove talentované prsty čarujú jednoduché sóla. Hrajú teda dve gitary. Basu nemáme, no vôbec nám nechýba. Odkopírované grífy i pochytené slová beatlesackej Twist and shout preberajúcej v tom čase k životu po celom svete snáď aj načisto mŕtvych, nás naplňajú pocitom takmer ozajstných hudobníkov.

Laco je flegmatik. Nič ho nerozhádza. S pokojom seabavedome ovláda tri-štyri akordy, s ktorými uhrá celý repertoár, a podchvílou si pridáva silu zvuku točením gombíkov na rádiu. Niekedy mu do toho bigbeatového ošialu omylom vbehnú správy československého rozhlasu. Benina v tej chvíli ide trafiť od jedu. On je sólista a niečo ako kapelník. Diriguje nás, vyberá repertoár, určí harmóniu, ladí struny jednej i druhej gitary. Má uši ako lopúchy a počuje okamžite všetko. Rozladené éčko, falošný tón, neskorý nástup.

Akákoľvek chyba ho privádza do zúrivosti, a to by nás hneď najradšej vymenil.

Ostrý kovový zvuk gitár vyhánaný na maximum sa mení na chrapľavý buster, staré rádio skučí z posledných síl, až ho ide rozhodiť. Snaživo udieram do ukradnutého pionieraka, pre ktorú už vyšetrovacie komando dvakrát prekutalo všetky triedy, vyspovedali desiatky podozrivých a riaditeľka v školskom rozhlase rozhorčene prehovorila o pošpinení symbolu pionierskej organizácie. Na zneuctenú čestnú vitrínu pripevnili pevný zámok. Bubon sa

vyparil. Nikto nemá ani potuchy, ako je mu dobre v zadymenej starej kuchyni pri varení rozváňajúceho perkeltu.

We šekin beybe nou twisten šáu... Twisten šau, kamoun, kamoun, kamoun... Beybe nau... Legyonááu....

Benino je talent od Boha. Hrozne síce dôležitý, lebo vraj pozná aj ťažký agmentovaný a-mol, no pri cvičení sa vôbec nemusí trápiť, hranie mu ide ľahko, ako by mu naozaj len tak ledabolo spadlo rovno z neba. Laco počuje síce len na jedno ucho, no často mám pocit, že oveľa lepšie, ako ja na obidve. Skrátka - chytilo nás to. A k tomu všetkému po pár týždňoch prikvitol do kapely Peter. Vrátil sa z vojenčiny od Českej Třebovej. Sadol za bubon, naklonil hlavu nabok a suverénne s istotou odklepal:

„Hošani, jedeme!“

Bolo mi jasné, že som dobúchal. Šliapalo to.

Peter je skoro už chlap. Ale jeden z tých šťastlivcov, u ktorých vek nehrá vôbec žiadnu úlohu. Uraštený, počerný, večne urehotaný, z ničoho nemá ťažkú hlavu a cvičiť je ochotný donekonečna. Vyhrával tam kdesi na tej vojne v kapele a dievčat mal koľko len chcel.

Závidíme mu, lebo my žiadne frajerky nemáme. Zvlášť keď sebaisto prízvukuje:

„Hošani, holky jedou na muzikanty jako vosy na sladký, to mi věřte.“

To nás vždy riadne nakopne. Jednoducho, naozajstný bubeník. Len mi nejde do hlavy, ako sa na tej vojenčine tak ľahko naučil mlúviť po česky. O pár dní niekde pod rukou kúpil veľký bubon a šlapku s činelou.

A tak mi zostalo spievanie.

Atmosféra v kuchyni čoraz viac páchne po tom divokom rámuse a špačkoch cigariet. Dym sa niekedy naozaj dá krájať a skúšky nabité neutíchajúcim zápalom Beninova mama s masťou varechou v ruke neraz končí krížnymi skomoleninami podivného maďarského

žargónu a írečitej novomesčiny:

„Ištén bizoň terentíšend neket fassékera terentete bóta... Chalani, to už inde neviete robit bordel, len furt tuto u nás?“

Takže je nás teda celkom päť. Lenže Karol... Karol je problém. Pravda je, že bez neho by sme nemali bubon a bez bubna zas žiadnu kapelu. Od troch-štyroch rokov sa tmlil na našej ulici tak isto ako ja a všetci ostatní, čo sme sa na nej narodili. A teraz by pre hudobne nahluchlým ušiam nemal patriť k nám.

Stal sa zvukovým technikom. Z času na čas, keď mu kývli, potočil na rádiu alebo zosilňovači gombikom trochu dopredu a zas trochu dozadu, lenže to ho veľmi rýchlo prestalo baviť. Nahnali sme ho teda do vokálov, no s istotou dokáže spievať úplne mimo a pomýliť každého. Benino ako šéf nakoniec rezolútne vyhlásil:

„Odteraz bude spievať plejbek, a to znamená, že bude len naoko otvárať hubu!“

Bola to riadna degradácia a každý druhý na Karolovom mieste by zobral ten posratý bubon, strčil si ho pod pazuchu a tradá. „Kto ho ukradol... Hááá? Trieskajte si pekne po stole...“ A odišiel by urazene aj s milým bubnom rovno domov. Lenže Čárly nie. Nie, nie. Lebo Čárly... Čárly je jednoducho kamarát. A stratiť kamaráta... Hm, to je moc-moc zlé. To mi verte.

Nakoniec som predsa len prišiel na spásny nápad.

„Nevie spievať, nemá rytmus. Nó bóóže. A môže on za to? Nemôže. Boh mu ho nedal. A dá sa za to hnevať na Boha? Nuž nedá. Tak teda čo?“

Strčil som Bendžovi ukazovák takmer pred nos.

„Ale veď má on predsa aj iné vlohy. Veď kto hral bábkové divadlo pre celú ulicu a vyberal po dvadsať halierov? Kto dával vystreliť z kovboj-

ských kapslákov jednu ranu za tridsať? Kto predával pásiak americkej žuvačky za korunu? Čárly! Čárly, obchodný talent z našej ulice, vy hlavy dubové!“

„Budeš menadžer. Tých majú v Amerike všetci.“ Povedal som to tak dôležito, akoby som v tej chvíli už jasne videl rákoše vrieskajúcich dievčat, polepené plagáty, zaplnené sály, a Karola spoľahlivo sedieť na šporkase nadžganej peniazmi. Neporozumel hneď. „Pozri sa, my budeme hrať a ty budeš vyberať. Na to ty predsa máš bunky jak stvorené.“ Čárly zamyslene kýval hlavou, prstami si žmolil bradu a chvíľu sa díval kamsi ponad mňa. Nemal určite potuchy, či niekedy naozaj niečo zarobíme, ale kdesi vo vnútri sa mu ozval jeho obchodnícky duch, čo vraj zdedil po strýkovi, ktorý emigroval do Austrálie a založil tam výnosnú stavebnú firmu. Snáď na okamih v mihotavej predstave naozaj dohliadol až na druhú stranu oceánu, lebo neobyčajne presvedčivým hlasom takmer vykrikoval:

„Ja teda budem poriadny manadžerisko. A pod štyri koruny nepojdeme ani bohovi. To vám garantujem.“

A takto sme my chalani z našej ulice aj po zložitých muzikantských peripetiách okolo nešťastného ukradnutého bubna zostali spolu.

Starej zadymenej kuchyne dávno niet. Domy sú prestavané, adresy zabudnuté, ulice zmenené na nepoznanie. Hodiny tých starých čias sa dávno zastavili, kolieska zasekli, polámali. Prehrabujem sa v nich, ale viem, že nikdy sa už nezačnú točiť. Vidím, ako cez malé kuchynské okno dopadá denné svetlo na pukotajúci šporhelt a nad polievkovým hrncom stúpa para. Počujem tú hudbu, hudbu mihotavých tieňov spomienok, tikotu pomaly bežiacich hodín v zdanlivej nekonečnosti vznášajúceho sa času.

AMAVET s dvoma projektami

Mária Ďuríková (vedúca klubu) | FOTO: archív autorky

V priebehu decembra sa uskutočnili webináre v rámci grantovej výzvy AMAVET 2020. Boli to dva projekty, na ktoré dostal náš klub č. 956 finančnú dotáciu: Mladí vedátori a Popoludnia s priaznivcami robotiky.

Prezenčné stretnutia, vypracovanie modelov a prezentácií boli výrazne obmedzené pretrvávajúcimi prísnyimi covid opatreniami v priebehu roka, ale aj napriek tomu sa nám podarilo zostrojiť a sfunkčniť model inteligentného domu a dokončiť zostrojenie zdvíhacieho mosta. Obidva modely sú programovateľné arduinom.

V projekte Mladí vedátori naši členovia odprezentovali fyzikálne zákony využitím zakúpených pomôcok: Pascalov zákon pomocou Pascalovej gule, zákony lomu svetelných lúčov na optickej lavici a pohyb molekúl prezentovaný pomocou Brownovho modelu.

Obidva projekty boli prezentované dištančne pre žiakov základných škôl z nášho regiónu. Prezentácia sa stretla so živým záujmom žiakov a veríme, že po ústupe covid opatrení im budeme môcť predstaviť naše modely prezenčne.

Prostredníctvom tohto článku chceme poďakovať spolupracujúcim riaditeľom a vyučujúcim za možnosť odprezentovania našich prác prostredníctvom online videí svojim žiakom a tak isto za spoluprácu, a tešíme sa na budúce, dúfame, že už aj na osobné stretnutia.

Odišiel nestor novomestskej divadelnej scény Štefan Psočný

Zdroj: www.nove-mesto.sk

(*27.10.1932 – †13.12.2020)

Rodák z nášho mesta väčšinu svojho profesionálneho života pôsobil ako vojak z povolania. S jeho menom sa nerozlučne spája rozvoj novomestského ochotníckeho divadla. Táli sa upísal pred viac ako 50 rokmi.

Najskôr ako herec a od sezóny 1968/69 ako režisér s vyše 100 divadelnými réžiami na konte. Vychoval desiatky nádejných talentov, z ktorých niekoľkí sú profesionálnymi hercami. Jeho zásluhou došlo v r. 1992 k znovuoobnoveniu Stálej divadelnej ochotníckej scény pri MsKS.

Je vedúcim DSD Javorina a organizačne sa podieľal aj na činnosti DS pre mládež a deti. Patril k iniciátorom a spoluzakladateľom Festivalu A. Jurkovičovej a niekoľko rokov ako jeho organizačný tajomník koordinoval prípravné práce. Účasť našich ochotníkov na divadelných prehliadkach a festivaloch v SR, ale aj v srbskom Kysáci a mnohé individuálne a kolektívne ocenenia, ktoré si odtiaľ priniesli, boli pre Š. Psočného tým najväčším poďakovaním za prácu v ochotníckom divadle. V spolupráci s PaedDr. M. Kubovicovou zostavil päť publikácií, v ktorých zmapoval históriu a súčasnosť ochotníckeho divadelného diania v meste v rokoch 1870 - 2010. Sú zdrojom informácií aj pre históriu slovenského ochotníckeho divadla. Bol nositeľom viacerých ocenení, spomeňme Pochtu Hany Meličkovej (1995) od ministerstva kultúry, Medailu D.G. Licharda (2000) od riaditeľa Národného osvetového centra a najnovšie Pamätnej plakety TSK.

OSOBNOSTI JANUÁRA

Jozef SAMBORSKÝ (9.1.1951) - športovec, reprezentant Československa v ľahkej atletike. Žije v Banskej Bystrici. Nové Mesto nad Váhom: rodák - **70. výročie narodenia**.

Margita KURPELOVÁ (13.12.1925 - 12.1.1986) - klimatologička, vedecká pracovníčka, publicistka. Bola koordinátorom meteorologického výskumu v Tatrách. Narodila sa v Čachticiach. Zomrela v Bratislave. Nové Mesto nad Váhom: štúdium; **35. výročie úmrtia**;

Anna GOLIÁŠOVÁ-DROBNÁ (17.1.1931 - 2007) - sochárka. Narodila sa vo Francúzsku. Zomrela v Bratislave. Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie do r. 1970 - **90. výročie narodenia**;

Katarína KUŠNÍROVÁ (25.11.1920 - 17.1.2006) - pedagogička, poetka, publicistka. Narodila sa v Lubine. Zomrela v Čachticiach. Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie, pochovaná - **15. výročie úmrtia**;

Ludovít ŠIMEK (17.7.1901 - 18.1.1986) - pedagóg, prekladateľ, publicista. Narodil sa v Alffögale (Maďarsko). Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie, úmrtie - **35. výročie úmrtia**;

Ferdinand KRAFTA (1874 - 20.1.1906) - spisovateľ, národne orientovaný pedagóg. Narodil sa v Prahe. Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie - **115. výročie úmrtia**;

Viera MARKOVIČOVÁ (23.6.1876 - 21.1.1946) - kultúrna pracovníčka. Usporiadala rukopisnú pozostalosť svojho otca Svetozára Hurbana Vajanského. Narodila sa v Skalici. Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie, úmrtie - **75. výročie úmrtia**;

Tibor VICHTA (17.7.1933 - 23.1.1991) - slov. filmový scenárista a dramaturg. Zomrel v Bratislave. Nové Mesto nad Váhom: rodák - 30. výročie úmrtia;

František Augustín OČOVSKÝ (29.1.1816 - 30.1.1897) - cirkevný hodnostár a náboženský spisovateľ. Narodil sa a zomrel v Trnave. Nové Mesto nad Váhom: pôsobenie - **205. výročie narodenia**

SPOMIENKA

S bolesťou a smútkom oznamujeme, že vo veku 76 rokov nás 22.12.2020 navždy opustila naša milovaná manželka, mamička,

babička a svokra
ANNA BUŠOVÁ.

S láskou budeme spomínať.
Smútiaca rodina.

OPUSTILI NÁS

Miroslav Schleiffner († 17.11.2020)
vo veku 65 rokov

Vlasta Hulínková († 26.11.2020)
vo veku 65 rokov

Jozef Mlčúch († 27.11.2020)
vo veku 84 rokov

Jozef Psočný († 28.11.2020)
vo veku 82 rokov

Alfonz Slávik († 29.11.2020)
vo veku 82 rokov

Miroslav Nedorost († 29.11.2020)
vo veku 65 rokov

Elenka Mihalíková († 30.11.2020)
vo veku 82 rokov

Jozef Berec († 2.12.2020)
vo veku 81 rokov

Katarína Hašáková († 3.12.2020)
vo veku 66 rokov

Jozef Šimo († 4.12.2020)
vo veku 78 rokov

Rudolf Vlado († 5.12.2020)
vo veku 68 rokov

Augustín Štefek († 5.12.2020)
vo veku 77 rokov

Blahoslav Turovský († 7.12.2020)
vo veku 76 rokov

Rudolf Zverbík († 8.12.2020)
vo veku 75 rokov

Magdaléna Drgová († 9.12.2020)
vo veku 73 rokov

Ladislav Hajas († 8.12.2020)
vo veku 85 rokov

Helena Séléšiová († 9.12.2020)
vo veku 79 rokov

Edita Coková († 10.12.2020)
vo veku 91 rokov

Jozef Mičuda († 12.12.2020)
vo veku 80 rokov

Ing. Vojtech Kollár († 12.12.2020)
vo veku 86 rokov

Lubica Slimáková († 13.12.2020)
vo veku 48 rokov

Štefan Psočný († 13.12.2020)
vo veku 88 rokov

PhDr. Anton Tlanda († 13.12.2020)
vo veku 80 rokov

Ing. Eduard Vrablic († 15.12.2020)
vo veku 84 rokov

Pavol Macek († 15.12.2020)
vo veku 73 rokov

Martin Kovár († 16.12.2020)
vo veku 93 rokov

Mária Košťálová († 20.12.2020)
vo veku 67 rokov

Karol Pokopec († 21.12.2020)
vo veku 52 rokov

Vratislav Mizerák († 21.12.2020)
vo veku 65 rokov

Jozef Sedlák († 21.12.2020)
vo veku 85 rokov

Anna Bušová († 22.12.2020)
vo veku 76 rokov

Božena Domaracká († 22.12.2020)
vo veku 85 rokov

Viera Žuchová († 22.12.2020)
vo veku 76 rokov

Jozef Brezovan († 23.12.2020)
vo veku 63 rokov

Mária Mlčuchová († 23.12.2020)
vo veku 78 rokov

Mária Kovačovská († 28.12.2020)
vo veku 95 rokov

Iveta Bubeníčková († 29.12.2020)
vo veku 56 rokov

Ani kríza nezastavila tvorivého ducha

Michaela Kobidová

Koniec každého kalendárneho roka býva spojený s bilancovaním. Ľudia v myšliach oddeľujú plusy od mínusov. Literárny klub sa v tomto kalendárnom roku musel uspokojiť vzhľadom na situáciu spojenú s pandemiou koronavírusu iba s občasnými stretnutiami svojich členov. Napriek tomu, že sa nadšenci pera nemohli navzájom inšpirovať spoločne strávenými chvíľkami nad svojimi dielami a ich rozborom a radami, o to viacej využili chvíle tichej izolácie na ponor do vlastných myšlienok.

A nebolo to márne. Sestry Ďurčové s napätím očakávali vyhodnotenie viacerých literárnych súťaží, kam zaslali svoje diela. Jednou z nich bola súťaž Jozefa Branekého s názvom „Studňa sa tajne s dažďom zhovára“. V roku 2020 sa konal 28. ročník tejto celoslovenskej

súťaže, no vyhodnotenie sa pre pandémiu nekonalo, odborná porota a organizátori poslali diplomy a ceny úspešným literátom poštou. Organizátormi súťaže sú Verejná knižnica M. Rešetku v Trenčíne, MO Matice Slovenskej v Trenčíne a KO Spolku slovenských spisovateľov v Trenčíne. Edita Ďurčová po cenu cestovala do neďalekého Trenčína osobne a oplátilo sa. V kategórii prózy spracovala tému Kríž je najväčšie znamienko plus a vo svojej próze písala o likvidácii kláštorov v bývalom Československu komunistami v roku 1950, o následnej internácii rehoľníkov a o ich utrpení. Poviedke dala názov Krídlami viery. Na otázku, ako sa jej práca rodila, odpovedala: „K próze som musela zozbierať a našťudovať množstvo faktov, historického materiálu. No ako vyštudovaná historička a veriacia osoba

som s tým nemala žiaden problém. Následne som musela príbeh umelecky a literárne spracovať. A porote zloženej z členov Spolku slovenských spisovateľov sa moje spracovanie páčilo natoľko, že mi udelila Cenu Miestneho odboru Matice slovenskej. Svoju prózu mám uverejnenú aj v ich zborníku s názvom Kríž je najväčšie znamienko plus,“ podelila sa s nami Edita so svojimi pocitmi.

Za pripomenutie stojí však aj fakt, že pomyslenú štafetu v preberaní Ceny Matice slovenskej odovzdala Edite práve jej sestra Judita, ktorá túto cenu získala minulý rok v kategórii poézia.

Za LK srdečne gratulujeme a v novom roku želáme všetkým členom mnoho inšpirácie, zdravia a príležitostí ukázať svoj talent aj za dverami nášho klubu.

Spasenie

*Ja sieňou tisícich životov
viniem sa ku Tebe, Pane môj.*

*Zriem rokľe priepastné,
kde diabol hriešnikom
strojí si úklady...*

*A srdce dosiaľ je zaviate
prachom.*

*Oparom hmlistých tóní
vznáša sa spása nado mnou –
kotvou je záchrannou, čo
žiari láskou i nádychom vôní!*

Vo výškach nebeských tajím dych.

*Kým prelud krídel anjelských
zomkne mi dušu reťazou Edenu,
je mojou sudbou zmárať sa
v ošiali svetských dní...*

*Ach, ako milujem príbytky
Božích stanov, ktoré raz Najvyšší
prisúdi žezlom vyvoleným..!*

Edita Ďurčová

Snežná romanca

*Nadzemské víly si hniezdia
uprostred snežných krás
severných nábreží.*

*V kláštorňoch dolinách
šelestia bludné ohne,
ktoré spia v zrkadlách
božského svitania.*

*Na poliach stíchol vietor,
šantiaci v chladných kostiach
záhrobných meluzín...
V bystrinách mlčania
túlia sa k hebkým snom
zástupy snehuliakov –
nad hrobom nežných tieňov
vznáša sa posol vánku,
hlásajúc príchod zimy...*

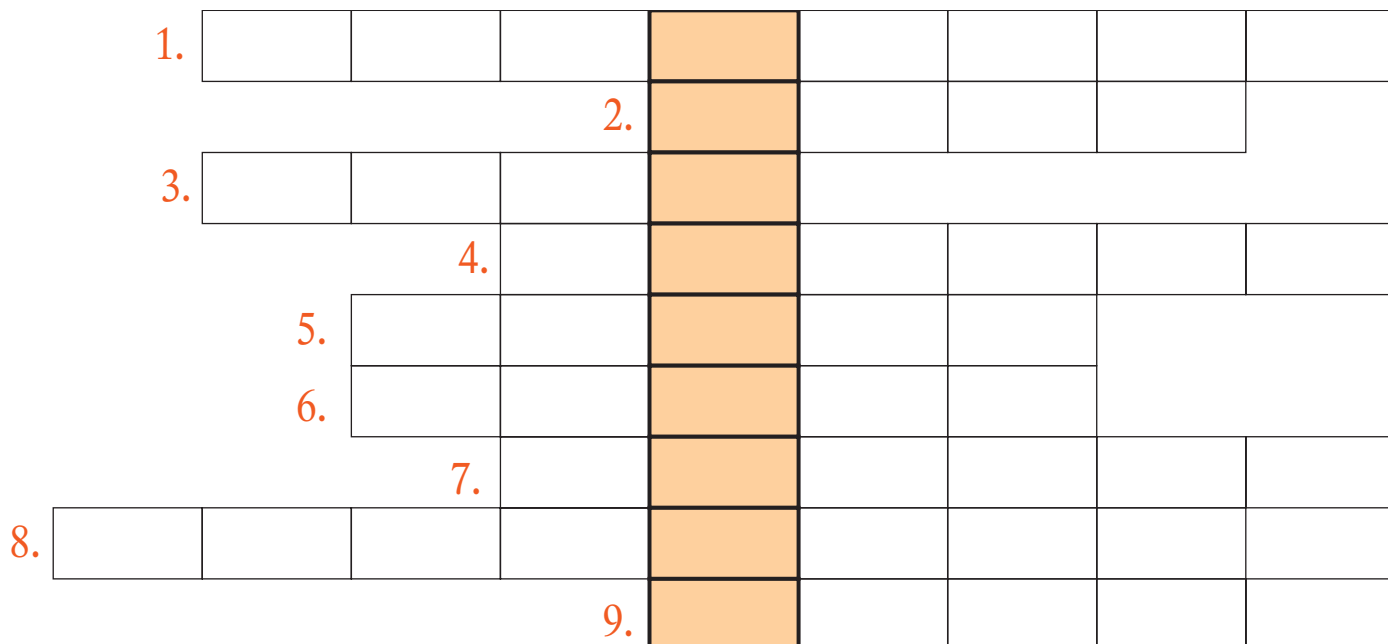
*V údoliach snežných duchov
odbíja súmrak dní,
ktorý sa ženie k múzam
ľadových pochodní,
blčiacich v nahom sne...*

*Polárne víchre sa ženia
v diabolských vyhniach ľadu,
kde mlčí hviezdna jar.*

Judita Ďurčová

TAJNIČKA PRE DETI

Správa odpovedí: ohňostroľ

1. Vianočný

2. Les inak.

3. Nemá rád vodu.

4. Voz ich má štyri.

5. Je väčšie ako dedina.

6. Lieta na nech bosorka.

7. Píše sa ňou na tabuľu.

8. Sedí sa v ňom na koni.

9. Potrava inak.

OSEMSMEROVKA

AUTÁ
BIZÓN
ČATA
ČELO
GULOVAČKA

JELEŇ
KRAVA
MAČKA
OVCE
PEL

PERO
PLECE
POVERA
SÁNKY

SNEHULIAK
SOBÍK
ŠUPKY
TAŠKA

TELA
UČEŇ
UŠKÁ
VENIEC

VRANA
ZHLUK
ŽABA

A	G	U	Ľ	O	V	A	Č	K	A	K	S
P	O	P	E	R	O	N	Ň	U	A	N	Á
O	S	O	B	Í	K	J	E	L	E	Ň	N
V	E	N	I	E	C	N	Č	H	O	A	K
E	R	V	Z	T	Ý	P	U	Z	R	K	Y
R	O	A	Ó	E	K	L	T	Á	K	Š	U
A	Á	A	N	Ľ	I	E	O	K	R	A	P
O	T	C	E	A	E	C	L	Č	A	T	A
Š	U	P	K	Y	L	E	E	C	V	O	Ý
Ž	A	B	A	R	M	A	Č	K	A	O	K

Novomešťanky opäť medzi najlepšou štvorkou extraligy

David Svitač | Foto : archív klubu

Volejbalová extraliga žien aj napriek stále pretrvávajúcemu koronavírusu odštartovala 19. septembra novým ročníkom. Novomešťanky nastúpili už na svoju 4. sezónu v najvyššej súťaži. V základnej časti odohrali celkovo 14 zápasov, v ktorých sa napokon tešili šesťkrát z víťazstva a prenikli do nadstavby medzi najlepšiu štvoricu tímov. My sme vyspovedali hlavného trénera Juraja Šujana.

■ **V prvej polovici základnej časti ste zaznamenali 2 víťazstvá, spokojnosť?**

- S prvou polovicou základnej časti určite nie sme spokojní. Cieľ bol z prvých 7 kôl získať 4 víťazstvá, čo sa nám, bohužiaľ, nepodarilo.

■ **V úvode sezóny prišli možno aj nečakané prehry s tímami Projekt RD SVF a HIT Trnava. Čomu ich pripisujete?**

- Vedeli sme, že mladé reprezentantky budú dobre pripravené, keďže mali tesne pred účasťou na Majstrovstvách Európy a boli vo vrcholovej, hernej fáze. Ony to využili a zvíťazili 3:2. V Trnave sme vedli 2:0, avšak po obrate domácich sme prehrali 3:2. My sme hráčky upozorňovali, že musia byť koncentrované počas celého zápasu. Nestalo sa tak. Naopak, hráčky Trnavy boli dobre mentálne nastavené a dokázali v tomto zápase zvrátiť aj nepriaznivý stav.

■ **V druhej polovici základnej časti pribudlo na vaše konto viac víťazstiev. Cieľ splnený?**

- Áno. My sme si dali cieľ pred odvetnou časťou 4 víťazstvá a to sme splnili. Potvrdili sme víťazstvá s Brusnom a Prešovom, ktoré sa ale rodili tentoraz ťažšie. Proti posilnenému Brusnu sme zvládli tajbrejk, takže s týmto zápasom som spokojný. S Prešovom sme dali šancu všetkým hráčkam. Stratili sme síce set, ale víťazstvo sa ráta. V záverečnom kole sme Trnavu o triedu prevýšili, zvíťazili 3:0 a som rád, že sme ďalšiu sezónu

nu v nadstavbovej skupine o 1. - 4. miesto.

■ **Do nadstavbovej časti idete teda do štvrtého miesta. Aké máte ciele v zápasoch pred play-off?**

- Cieľom je určite nepoľaviť v koncentrácii a nájsť ďalšie pozitívne veci v našej hre. Chceli by sme určite vyhrať nejaký zápas, pretože v minulej sezóne sa nám to v nadstavbe nepodarilo. Určite nechceme byť do počtu. A, samozrejme, najväčším pránim je, aby sme záver sezóny odohrali už pred našim skvelým publikom.

■ **Ani vášmu tímu sa bohužiaľ nevyhli pozitívne testy na koronavírus. Ako to ovplyvnilo zápasy v roku 2020?**

- My sa pravidelne na základe pokynov Slovenskej volejbalovej federácie testujeme pred každým zápasom. Niektoré hráčky nám oznámili zo svojich zamestnaní, že sú pozitívne. Koronavírus sa teda objavil už aj v našom tíme. Nakoľko sa k tomu pridali aj zranenia iného charakteru, informovali sme zväz o preložení 1. kola nadstavby, ktoré sme mali odhrať 19.12.2020 na pôde Slávie Bratislava.

■ **Ako to teraz bude s odloženým zápasom so Sláviu Bratislava?**

- V rámci pravidiel máme 30 dní na dohodu medzi súpermi v týchto mimoriadnych situáciách, aby sme toto 1. kolo nadstavby dohrali neskôr.

■ **Kedy nabehnete opäť do súťažného kolotoča?**

- Až v novom roku 2021. V termíne 9. a 10. januára sa má uskutočniť 1. kolo Slovenského pohára v rámci povolení jednorazovej akcie. Budeme mať záujem toto stretnutie s Trnavou aj organizovať v domácom prostredí. 23. januára nás už čaká druhé kolo nadstavbovej časti v skupine o 1. - 4. miesto, keď na domácej pôde privítame Strabag Pezinok.

AFC Považan - prerušenie ligy využili na rekonštrukcie

Zdroj: AFC | Foto: archív klubu

Počas nútenej prestávky spôsobenej pandémie koronavírusu COVID - 19 prebehlo v areáli futbalového štadióna viacero renovácií a opráv.

1./ Výmena ochranných sietí na multifunkčnom ihrisku,

ktoré boli v dezolátnom stave - za realizáciu patrí vďaka M. Ostrenkovi a J. Vojtekovi.

2./ Oprava oplatenia okolo veľkého ihriska s umelou trávou.

3./ Rekonštrukcia pôvodného skladu (vypratávanie, sadrovanie dier, omietky, maľovanie, plávajúca podlaha), z ktorého sa stala slušná šatňa pre našich trénerov. Za realizáciu patrí vďaka L. Barboríkovi, Ma. Vallášovi, M. Ostrenkovi a J. Vojtekovi.

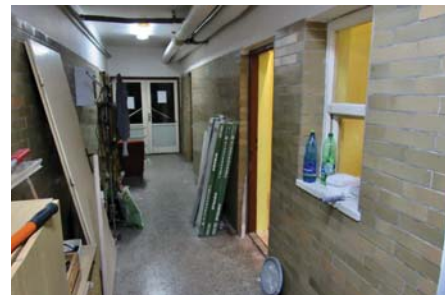
4./ Rekonštrukcia pôvodnej trénerskej šatne (vypratávanie, čistenie, maľovanie, ukladanie športových potrieb), z ktorej sa stal priestraný a prehľadný sklad športových potrieb. Za realizáciu patrí vďaka J. Vojtekovi, M. Ostrenkovi a L. Barboríkovi.

5./ Oprava striedačiek pri ihrisku s umelou trávou (výmena zničeného lexanu). Za realizáciu patrí vďaka T. Juríkovi a L. Šebekovi.

6./ Inštalácia smart čítačky na čipové otváranie dverí do vnútorných priestorov.

V budúcnosti máme v pláne rekonštrukciu bývalej Športky, ktorú by sme chceli prerobiť na plnohodnotné fitness s relaxačnou zónou. Ďalej sa budeme snažiť zrekonštruovať všetky šatne, sprchy a toalety.

Vaša najoblúbenejšia lekáreň?

No predsa **Vo vilke**

VAŠA

— LEKÁREŇ VO VILKE —

Po-Pia 7.00-17.00, So 8.00-12.00
Lekáreň Vo vilke proti nemocnici

NAŠA FOTOHÁDANKA NA JANUÁR

Fotohádanky pripravuje Viliam Polák

Na fotografii Jana Pavéka z polovice sedemdesiatich rokov 20. storočia je pohľad na výstavbu sídliska Lúka. V popredí sú novostavby osempodlažných bytoviek za potrvaniami „Pevala“ na sčasej Ulici M. R. Štefánika. V pozadí sú budovy pred asanačiou, po ktorej zostal zatrávnený svah pred vchodom do Parku Dominika Stuhnu Zamosťského pri Ulici Fraňa Kráľa. Nad starými budovami vpravo vidieť v diaľke časť veže evanjelického kostola.

foto: Viliam Polák: VIDMO na Veľkej Javorine 14.12.2020

VEĽA ZDRAVIA, OPTIMIZMU A NÁDEJE V NOVOM ROKU VÁM PRAJE REDAKCIA

NOVOMESTSKÝ SPRAVODAJCA, 42. ročník

Mesačník, číslo 1/2021 vydané k 8. januáru 2021. Vydavateľ: Mesto Nové Mesto nad Váhom, Čsl. armády 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 00 311 863. Mesačník vydáva Mesto Nové Mesto nad Váhom prostredníctvom MsKS v Novom Meste nad Váhom. Redakčná rada: Dana Uhríková, Jarmila Foltánová, Michaela Kobidová, Monika Šupatíková, Milan Hurtík, Jozef Karlík, František Mašlonka, Viliam Polák, Martin Šimovec. Tatiana Brezinská - šéfredaktorka, 0905 257 231. Adresa redakcie: Mestské kultúrne stredisko, Hviezdoslavova 4, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, č. tel.: priama linka: 032 285 69 20 alebo e-mail: redakcia@mks.sk. Uzávierka vždy 10. v mesiaci. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Redakcia nezodpovedá za obsah inzerátov. Grafická úprava a tlač: UNIVERSALPRINT, s.r.o., Priemyselná 2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom. Náklad: 1 200 ks. Cena: 0,50 €. ISSN 1338-8223 (tlačová verzia). MK SR - EV 3966/10